

højtærede Minister. Der er vel ingen, der vilde sigte den højtærede Minister for, at han bevidst vilde gøre noget urigtigt overfor Fiskerne. Men vi maa se paa, om de Bestemmelser, der træffes, virkelig ere fornuftige og rigtige, og her mener jeg som de foregaaende Talere, at der er lagt for stor Myndighed i den højtærede Landbrugsministers Haand. Vi maa huske, at det er ikke midlertidige Bestemmelser, der gives, men det foreliggende Lovforslag vil, hvis det vedtages, kunne faa en lang Gyl-dighed.

Naar der skal gives en hel Del Penge ud til det Formaalets Fremme, der her er Tale om, til Indplantning af Fiskeyngel paa forskellige Steder, er der selvfølgelig ingen af os, der vil hævde, at det skal være Fiskerne tilladt at ødelægge denne Yngel eller lægger store Hindringer i Vejen for, at den kan udvikle sig og blive til store, salgbare Fisk. Men som det ærede Medlem, der først talte, det ærede Medlem for Mors (Markvorsen) udtalte, vil denne Indplantning af Fiskeyngel særlig falde i Foraarstiden, nemlig sidst i Marts og i April Maaned, og allerede i Efteraarstiden, i November, ville indplantede Fisk være brugbare Fisk, som kunne indfanges. Naar der skal indsættes Bestemmelser om Ministerens Myndighed til at indskrænke Fiskeriet i disse Vande, er det derfor i alt Fald fuldstændig urigtigt at udstrække denne Myndighed ud i det blaa, saa at han helt kan forbyde Fiskeriet i disse Farvande, thi dette kunne Fiskerne ikke være tjente med, og det vil heller ikke være til nogen Gavn for Fiskeriet i sin Helhed. Jeg vil derfor haabe, det maa lykkes under Forslagets videre Behandling at faa nogle Bestemmelser ind, hvorved denne Myndighed ikke bliver saa stor, saa at det ikke skal lægges i denne eller følgende Landbrugsministres Haand at kunne lægge skadelige Hindringer i Vejen for Udøvelsen af Fiskeriet i disse Farvande.

Jeg skal ligesom det ærede Medlem for Mors meget henstille, at der bliver taget Hensyn til det Andragende, der er indkommet fra Fiskeriforeningen for Struer og Jegindø Sogne, om, at den Fiskeyngel, der skal bruges, tages saa langt ude som muligt, helst udenfor Limfjordens Grænser, saa at man ikke ved at tage den et Sted i Limfjorden og indplante den andre Steder, skal kunne skade de paagældende Fiskeres Interesser. Jeg mener som det ærede Medlem, at den Fiskeyngel, der her er Tale om, maaske lige saa billigt og lige

saa godt kan tilvejebringes ved at tages uden for som ved at tages i Limfjorden. Idet jeg anbefaler Forslaget, haaber jeg, det maa lykkes os at faa nogle andre Bestemmelser sat ind i Lovforslaget om denne Bemyndigelse for Administrationen til at gribe ind.

Jeg vil ikke gerne være med til, at vi nu skulle indføre ny laasede Vande for Rødspætters og andre Fisks Vedkommende. Vi have i mange Aar været enige om, kan jeg gerne sige, at vi, saafremt vi kunne faa en endelig Revision af den eksisterende Fiskerilovgivning, vilde have de indskrænkende Bestemmelser om de laasede Vande fjernede. Der har været omtrent Enstemmighed om, at disse Bestemmelser ere forældede, upraktiske og meget skadelige for Fiskeriet. Der har ikke alene været Enighed herom fra Fiskernes, men ogsaa fra andre sagkyndiges Side. Naar vi derfor ved det foreliggende Lovforslag skulle til at tage Bestemmelse om at forandre noget i de allerede bestaaende Regler og Bestemmelser om Saltvandsfiskeriet, vil jeg meget henstille, om man ikke kunde blive enig om, naar vi give Ministeren en Bemyndigelse til at gribe indskrænkende ind overfor Fiskeriet, da ogsaa, hvad der har været foreslaaet i det andet Ting, at give ham udvidet Bemyndigelse til at træffe Undtagelsesbestemmelser for de saakaldte laasede Vande til Lettelse for Fiskeriet. Jeg tror, det meget let kan gøres, og jeg kan ikke indse, af hvilken Grund vi ikke skulle gøre det. Naar vi alligevel skulle til at omordne noget ved Saltvandsfiskeriet, hvorfor skulle vi saa vedblive at opretholde en generende Lovbestemmelse, som man i flere Aar har været enig om var skadelig og hæmmende for Fiskeriet? Vi ere derved med til at gøre en stor Skade og Fortræd for disse Fiskere.

Der er i det andet Ting gjort opmærksom paa, og jeg skal derfor heller ikke komme vidtløftig ind paa det, at naar man har disse indskrænkende Bestemmelser om laasede Vande, hvor Fiskerne ikke maa komme med Aalevaad — og dette er forældede og upraktiske og uretfærdige Bestemmelser, som ogsaa Lovgivningsmagten er paa det rene med bør hæves —, er det vanskeligt for Fiskerne at forstaa, at de alligevel skulle vedblive at rette sig derefter Aar efter Aar, og at de ikke maa fiske paa disse Steder. Naar saa Fristelsen bliver for stor, og de vove sig ind paa Territoriet, og de blive paagrebne, blive de straffede med en større Bøde, som de maa afsone, hvis de ikke